

מסכת שבת

פרק יג

א. רבי אליעזר אומר, האורג שלשה חוטין בתחלה ואחת על האריג, חייב. וחכמים אומרים, בין בתחלה בין בסוף, שעורו שני חוטין:

ב. העושה שני כתי נירין בנירין, בקרוס, בנפה, בכברה ובסל, חייב. והתופר שתי תפירות, והקורע על מנת לתפור שתי תפירות:

ג. הקורע בתחתו ועל מתו, וכל המקלקליו, פטורין. והמקלקל על מנת לתקן, שעורו כמתקן:

ד. שעור המלבן והמנפץ והצובע והטווה, כמלא רחב הסיט כפול. והאורג שני חוטין, שעורו כמלא הסיט:

ה. רבי יהודה אומר, הצד צפור למגדל וצבי לבית, חייב. וחכמים אומרים, צפור למגדל, וצבי לבית ולחצר ולביכרין. רבן שמעון בן

גַּמְלִיָּאל אוֹמֵר, לֹא כָל הַיְּבָרִין שְׁוִין. זֶה הַכָּלֵל, מַחְסֵר צִדָּה, פְּטוּר,
וְשֹׁאֵינוֹ מַחְסֵר צִדָּה, חַיֵּב:

ו. צָבִי שְׂנֹכְנִס לְבֵית וְנָעַל אֶחָד בְּפָנָיו, חַיֵּב. נָעְלוּ שְׁנַיִם, פְּטוּרִין.
לֹא יָכֹל אֶחָד לְנָעַל וְנָעְלוּ שְׁנַיִם, חַיָּבִין. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר:

ז. יָשָׁב הָאֶחָד עַל הַפֶּתַח וְלֹא מִלְּאָהוּ, יָשָׁב הַשֵּׁנִי וּמִלְּאָהוּ, הַשֵּׁנִי
חַיֵּב. יָשָׁב הָרִאשׁוֹן עַל הַפֶּתַח וּמִלְּאָהוּ, וּבָא הַשֵּׁנִי וַיָּשָׁב בְּצִדּוֹ, אַף
עַל פִּי שְׁעָמַד הָרִאשׁוֹן וְהִלֵּךְ לוֹ, הָרִאשׁוֹן חַיֵּב וְהַשֵּׁנִי פְטוּר. הָא לְמָה
זֶה דּוּמָה, לְנוֹעֵל אֶת בֵּיתוֹ לְשִׁמְרוֹ וְנִמְצָא צָבִי שְׁמוֹר בְּתוֹכוֹ: